

Critico DEL CINEMA

L'ESTRENA DE LA CINTA «LA CASTA SUSANA» ES EL MES SOBRESORTINT DE LA SETMANA

Si no haguéssim estat convenint... L'obra «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula...

«Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula...

«UN HOME DE LA C. N. T. DAVANT ELS PROBLEMES D'ESPANYA»

Considera com un dels problemes primordials el de la intensificació de la producció. - Enjudicia severament l'actitud... d'alguns elements que no rendeixen el que haurien de rendir.

quistes i tot, ens avenim a una República Federal Socialista, afegi

Seguint el orde de conferències... «Un home de la C. N. T. davant els problemes d'Espanya»...

«Un home de la C. N. T. davant els problemes d'Espanya»... «Un home de la C. N. T. davant els problemes d'Espanya»...

HITLER HA MARXAT CAP A AUSTRIA

(Ve de la primera pàgina)

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria... «Daily Mail» resumeix a Anglaterra que Hitler ha marxat cap a Austria...

«Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula...

«Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula...

«Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula...

«Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula...

«Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula... «Casta Susana» és pel·lícula...

Continuen les tasques del Ple Nacional de la Indústria Ferroviària

València, 12. - Han prosseguit les tasques del Ple Nacional de la Indústria Ferroviària... «Continuen les tasques del Ple Nacional de la Indústria Ferroviària»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

BLUM TE INTENCIO DE FORMAR...

«Blum te intencio de formar...»... «Blum te intencio de formar...»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»

«Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»... «Acuerdos del Pleno Económico Nacional Ampliado»...

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

«Teatre Catala de la Comedia»... «Teatre Catala de la Comedia»...

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

«Teatre Catala de la Comedia»... «Teatre Catala de la Comedia»...

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

«Teatre Catala de la Comedia»... «Teatre Catala de la Comedia»...

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

«Teatre Catala de la Comedia»... «Teatre Catala de la Comedia»...

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

«Teatre Catala de la Comedia»... «Teatre Catala de la Comedia»...

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

«Teatre Catala de la Comedia»... «Teatre Catala de la Comedia»...

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

«Teatre Catala de la Comedia»... «Teatre Catala de la Comedia»...

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dissabte, 12 de març del 1938

ANY I

NUMERO 328

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS

Darrer Consell de Conf. número 335

Telèfon: Administració 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un any ... 1000
Península, un trimestre ... 100
Amèrica i Filipines, trimestre ... 100
Els altres països, trimestre ... 100
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

LA C. N. T. I EL PROBLEMA CATALANISTA

per J. FERRER

S'havien dit tantes coses dels anarquistes que han inspirat la Confederació: s'ha heretat i s'ha giverrat tant el criteri confederal, que la gent que havia de creure i callar, ha arabat per callar i no creure. Quan s'abusa de l'apassionament i del deliri, s'obtenen aquests menys de resultats.

Hi havia interès a fer creure al gran públic que l'anarquisme era una cosa nascuda feia dos dies entre els pebrívors de la magnífica horta murciana. Eren tan lleus, tan inexpressius els catalans que s'hagueren de creure semblant infantils. Eren tan desvergats, tan indiscreetament els lectors de català, com ho eren els heretges de la ploma que els havia d'"il·lustrar".

Historiador de Bayona encà, em sembla una feina vana per tal com els exemples es lloquen amb les mans. Qui no tingui mandra, que tingui lletres, i veurà a les ciutats com Múrcia, Madrid, Burgos, Navarra, Ciudad Real i altres terres no acullen la bona nova que porta Fàbregas amb l'aleixat i amb la intensitat de Barcelona i les comarques que la rodegen. I és que el treballador català sempre ha estat més cordial que materialista, més idealista que esclat de la vulgaritat.

1881-82, amb la seva Federació Regional Espanyola; el període anarquista de 1882 al 1884 que culmina en les salvatges repressions de Montjuïc; 1882, amb aquella característica vaga general revolucionària que tan bé retrata Casca; la revolució antimilitarista del 1899; la reorganització anarco-sindicalista del 1911, amb la creació de la Confederació Nacional del Treball, filia directa de la Regional catalana Solidaritat Obrera; les lletres típiques del 1910 a Terrassa i Sabadell i, finalment, aquesta última, de tradició anarquista, però que ara s'obliga a negar-se a ella mateixa; l'anany dels anarquistes i sindicalistes revolucionaris del 17 i a mantenir el punt d'honor a les barricades que els "aliats" no freqüentaven. I el primer període confederal que arrenca del 1914 i no ho acabarà encara! Ah, camarades! Si la C. N. T. no és consubstancial en nosaltres, si la nostra valenta organització no és un producte vital d'aquesta terra, ja preguntarem a la fada bruna i muntserriana si els moviments catalanistes són aquells que han nascut a les afores o a la reborda d'un rebrotar a del farmacèutic de la cantonada, però sempre d'esquerra a les multituds i a les realitats.

Potria resultar que aquesta crítica vingues un xic retardada pel fet que una bona colla de militants del catalanisme han obert els ulls en vista d'una actuació confederal que donen per bona. Mai no hauran prou aquesta demostració de noblesa. Però, per a evitar l'última vegada que feblement, imperceptiblement, encara escaia: "murcians!", serà oportú i de bon efecte associar que en desigs de llibertat i de respecte als costums del país, de tots els països, fidels de la Confederació ha superat els nacionalismes intrínsecs i el més estrident i arripós dels separatismes.

I quant als breffissims de la nostra banda, caldrà assegurar que es tracta d'un manat de catalanistes que no resistiran el més petit examen. Són vedells innocents que s'agracien, però que torquen per l'escalfor de la mare, cada vegada amb un xic més d'experiència. Hem dit, amb això, que les essències confederals no responen dels exabruptes ni de les informalitats d'aquest o d'aquell individu. I que no és honest ni més edificat aconseguir-ne amb les coses de detall, quan n'existeixen tantes de bones i ben arquetipades que es pretenen ignorar.

Més papistes que el papa, ben segur que no ho serem nosaltres ni ganes tenim d'esser-ho. Però que les coses anarquistes les estimem pel que valen i pel que signifiquen, poden apreciar-ho les persones que ens estudien despassionadament, i els fets que hem deixat impresos a la història catalana, l'amor a la llibertat que tant ha distingit la nostra terra, és precisament el culpable de la naixença i creixement del sentit anarquista que ha peirat en els nostres treballadors. El sentiment pel federalisme, per l'autonomia i per les mobilitats racialsment lliurables arropa en el pit dels nostres homes, i poc els costa, a un Fanell i a un Bakanin, de convèncer una multitud de catalans atreïts i vigorosos, que "república" encara un terme vagot, i que el més expressiu i determinatiu és el que es conclou en el mot "llibertarianisme". A fi de comptes, els dos internacionalistes no venien a Barcelona a desobeir la Mediterrània, puix que al desig de llibertat,

a Catalunya, sempre s'ha respectat des del liberal fins al cim més entusiasta, des de la vall més profunda, a la ciutat més cosmopolita i oberta als quatre vents. Però cal reconèixer la baixa meritíssima d'aquells cavallers de l'ideal que saltaven d'un país a l'altre, d'una pensó a l'altre, deixant els pobles i tornant-los al camí de la pròpia alliberació. Tan escantit fou aquesta propaganda i tan agrada la coincidència entre el republicanisme federalista i l'anarco-autonomia de Bakunin, que mentre les masses revolucionàries de les ciutats i viles industrials buscaven llurs sindicats "de classe" vers el social-ocracione, Salmeron, Pi i Suñer i altres figures prominentes de la política catalana, preuen la defensa de la internacional en ple Congrés dels Diputats.

1881-82, amb la seva Federació Regional Espanyola; el període anarquista de 1882 al 1884 que culmina en les salvatges repressions de Montjuïc; 1882, amb aquella característica vaga general revolucionària que tan bé retrata Casca; la revolució antimilitarista del 1899; la reorganització anarco-sindicalista del 1911, amb la creació de la Confederació Nacional del Treball, filia directa de la Regional catalana Solidaritat Obrera; les lletres típiques del 1910 a Terrassa i Sabadell i, finalment, aquesta última, de tradició anarquista, però que ara s'obliga a negar-se a ella mateixa; l'anany dels anarquistes i sindicalistes revolucionaris del 17 i a mantenir el punt d'honor a les barricades que els "aliats" no freqüentaven. I el primer període confederal que arrenca del 1914 i no ho acabarà encara! Ah, camarades! Si la C. N. T. no és consubstancial en nosaltres, si la nostra valenta organització no és un producte vital d'aquesta terra, ja preguntarem a la fada bruna i muntserriana si els moviments catalanistes són aquells que han nascut a les afores o a la reborda d'un rebrotar a del farmacèutic de la cantonada, però sempre d'esquerra a les multituds i a les realitats.

Potria resultar que aquesta crítica vingues un xic retardada pel fet que una bona colla de militants del catalanisme han obert els ulls en vista d'una actuació confederal que donen per bona. Mai no hauran prou aquesta demostració de noblesa. Però, per a evitar l'última vegada que feblement, imperceptiblement, encara escaia: "murcians!", serà oportú i de bon efecte associar que en desigs de llibertat i de respecte als costums del país, de tots els països, fidels de la Confederació ha superat els nacionalismes intrínsecs i el més estrident i arripós dels separatismes.

I quant als breffissims de la nostra banda, caldrà assegurar que es tracta d'un manat de catalanistes que no resistiran el més petit examen. Són vedells innocents que s'agracien, però que torquen per l'escalfor de la mare, cada vegada amb un xic més d'experiència. Hem dit, amb això, que les essències confederals no responen dels exabruptes ni de les informalitats d'aquest o d'aquell individu. I que no és honest ni més edificat aconseguir-ne amb les coses de detall, quan n'existeixen tantes de bones i ben arquetipades que es pretenen ignorar.

Més papistes que el papa, ben segur que no ho serem nosaltres ni ganes tenim d'esser-ho. Però que les coses anarquistes les estimem pel que valen i pel que signifiquen, poden apreciar-ho les persones que ens estudien despassionadament, i els fets que hem deixat impresos a la història catalana, l'amor a la llibertat que tant ha distingit la nostra terra, és precisament el culpable de la naixença i creixement del sentit anarquista que ha peirat en els nostres treballadors. El sentiment pel federalisme, per l'autonomia i per les mobilitats racialsment lliurables arropa en el pit dels nostres homes, i poc els costa, a un Fanell i a un Bakanin, de convèncer una multitud de catalans atreïts i vigorosos, que "república" encara un terme vagot, i que el més expressiu i determinatiu és el que es conclou en el mot "llibertarianisme". A fi de comptes, els dos internacionalistes no venien a Barcelona a desobeir la Mediterrània, puix que al desig de llibertat,

HISTORIA DE LES ACTIVITATS ALEMANYES A ESPANYA DES DE COMENÇAMENT DE SEGLE

ALEMANYA VA CONEIXER PRACTICAMENT ELS AVANTATGES ESTRATEGICS D'ESPANYA, DURANT LA GUERRA EUROPEA, GRACIES A LES COMPLAENCES D'UN BORBONISME GERMANOFIL

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

SILUETES CIUDADANES ELS ESMOLETS, ELS «SANTI DI GUIXI» I ELS VENEDORS DE MANTEGA

La guerra ha fet desaparèixer els esmolets ambients que proliferaven pels carrers de la ciutat durant els últims dies de la república. Els venedors de mantega eren joves i tenien les galles suculentes rosades com els artistes d'oposta. Els italians tenien una gran condició per a vendre, sentar apostes. Per això no calia perdre's seriosament quan adoptava una actitud tràgica, perquè encara que començava lent sobre un himne bell, arribava grollant-se amb veu harmònica d'un vals vienès. Els italians són la gent més lleu del món. Els portes d'Itàlia porten dins de l'estètica un estil de bagrines.

Aquest terme no és espiritual, sinó que prové de causes fisiològiques. Els italians estimen la vida. Recordo, si no, els establiments italians que funcionaven a Barcelona. Si no aturaven un moment davant els aparadors, la cara se'ls tornava blava com si fossin fets de mantega. Que venien en aquells establiments? Fumadors d'una blanca mantega de color de noi, macarrons, tallarines i diverses pastes per a sopa. Els italians sentien una predilecció extraordinària pels macarrons. Els qui han estat per Itàlia, han hagut de menjar-ne en tots els restaurants. I a casa dels italians, si no s'hi ha de menjar cançons, menjar macarrons és obligatori.

Un poble que menja molta mantega i molt de formatge, tal és que la bona vida. Als establiments italians hi havia sempre una gran gentada. Així un cop ha de sorprendre, perquè a casa nostra també tenim molta de gent que té bona vida. Però, si no s'haguessin fet tant de macarrons i de formatge, avui no hi hauria a Espanya cap italià. Un bon moment es parlava del terrorisme després d'haver menjat molta mantega. És una substància tan asimilable, que potria dir-se de l'italiana. Quan veia l'italiana menjada de mantega ja no hi ha res a fer. Evidència incontestable que una dona de pa torrat esdevia d'aquesta substància grossera.

Als italians deuen venir els formatges i les tallarines a l'alta vida. Ben profit els faci.

A Espanya també hi havia molta de gent que començava pel moment diverses apostes. En moltes ciutats d'Espanya trobarem apostes que començaven a jugar. Els formatges tenien molta de diures.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic. En dia a París s'arriba amb un estil estètic.

Homes de cor i de guerra

Es el que som nosaltres, el que mai no seran ells. Quan l'atari ens enfronta amb una dona que trobem bonica a una veïna davant la presència d'un infant, pensem en el gog d'indiar l'una i en la necessitat d'arrencar l'altre, desitjant arribar a la trajectòria de violència i extermini que segueixen els malsats de la guerra.

Espera que la guerra tindrà a embolicar els caràcters, moltes i la nostra gent —grat sempre per un ideal—, ens semblava a les multituds humanes tant com a les utilitats de l'art. Les exposicions pictòriques, a casa nostra (la casa gran de l'antifederalisme), sociològic i el dibuix i l'esculptura i les arts més variades troben condescendència i admiració a l'estranger. Quant a la música, fou un dia que haguerem de quedar-nos, però el que és ara, ja hem llegit el "perquè". Els encara de les de'us sorpreses del pentagrama estan d'entocabo amb els concerts i les representacions que poden presentar gairebé tots els dies.

Atenció: una mica, en aquest tema. La música és bonica ja només de sentir-la. No ens referim als himnes, menjar obligat en època de guerra. Dit sigui de pas, i amb però dels qui m'escullen, d'homes innocents, obrant i revolucionari només se n'ha escrit un: "La Marsellesa". Cal dir aquelles notes vigoroses en uns moments d'afavorament de la tira política, en uns moments carregats de perill i de passió. Aquells músics francesos del Liceu que han arabat de fer cançons de Mar Marses.

El Marses és un tal apuntat a l'època del primer Bonaparte. "La Marses" és el resultat més desagradable, assegura. La música, un segon? Yaja, home! Es necessitava ésser marxial i emperador per a atre-

ve-se a ventenar d'una manera tan absoluta. Segurament que el gran imperialista francès confessa l'harmonia i la melodia amb l'estrictió dels seus cançons. Tots els generals, tots els militars són així de sents i d'ixants. Valdríem dir la música que fan els de l'altre bàndol, només amb un fi ben determinat: constatar el xoc, la profanació dels estils musicals, les laceracions coreogràfiques, l'irracionalisme dels compassos, l'entonsament de l'art entre rebia, macarrons i paquetia humana.

Així, a l'Espanya llura, som més compromesos i sabem, després de ferarar els cançons que s'ha pogut, assabotar les delícies de l'art de les vibracions intenses. Hem acudit a la guerra perquè ens hi han obligat, que la feina de matar no era pas la nostra. I, malgrat la crueltat d'una situació que superarem amb valentia, l'ànima no s'ens escaxalla perquè la nostra susceptibilitat llura per damunt de la melodia i la grolleria. Estant així, res no té de particular que ens agradi la música, lirats i tot com estem en les feines de matar. Previsament, un se desolució, inquietador que cixa del fons de les nostres entranyes, ens aconsella que fem la guerra: era una música i era una lletra: ahans mort, que ésser esclat!

I per no ésser-ha en res, d'usants, no volem condemnar-los a un oir els acords subdins de Beethoven, de Wagner i els atreviments jocos d'un Rossini, total per un mal que ens fan els monstres parís a nous terros esdringuts ingrates. Són, els antitèxtils d'aquest país, com tots els germans antitèxtils del Món: homes de pit i no gens solars. Són el que únicament podem ésser nosaltres, el que mai no seran ells: homes de cor i de guerra, sense demanar-los en cap moment.

JOAN DEL PI

ALEMANYA VOL ÉSSER UNA FORÇA AL MEDITERRANI PER A LLANÇAR-SE CONTRA FRANÇA

"Mare Nostrum", diuen els italians, en llurs somnis imperialistes.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya, durant la guerra europea, gracies a les complaences d'un borbonsisme germanofil.

Hi una païsa, hi un desig, hi una voluntat de la terra? Alemanya, des del començament del segle, a través dels seus tractors i transformacions en la vida material que la impulsa a intervenir a Espanya, per apoderar-se de posicions estratègiques que li serviran per assolir les seves ambicions d'imperi i de poder. En una guerra europea, Alemanya va conèixer els avantatges estratègics d'Espanya